

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 344/2008/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

61/2009. (III. 11.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) budapesti panaszos 2008. december 4-én előterjesztett panaszát a 2009. március 11-én – dr. Juhász Imre elnökhelyettes távollétében – megtartott zárt ülése alapján

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor**, ezért a Testület a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93/A.§-ának (6) bekezdése szerint állásfoglalását megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos a 2008. november 29-én vele szemben foganatosított rendőri intézkedés miatt terjesztette elő panaszát, amellyel kapcsolatosan az alábbiakat adta elő.

A panaszos a fenti napon 13 óra 45 perc körüli időben Budapest V. kerületében, a Bajcsy-Zsilinszky úton lévő egyik zebrán haladt át az úttest azon szakaszán, amely a forgalom előtt el volt zárva, és azt észlelte, hogy a közelben két sárga mellényben lévő rendőr, közelükben pedig, a zebrával párhuzamosan egy rendőrségi gépjármű áll. Megjegyzi, hogy ebben az időben zajlott a közsféra dolgozóinak demonstrációja a Kossuth téren.

Továbbhaladva az Alkotmány utcán arra lett figyelmes, hogy egy megállni tilos tábla közelében, megkülönböztető jelzés használata nélkül három rendőrségi gépjármű áll: az (...) forgalmi rendszámú a szélső sávot foglalta el, az (...) a kerékpárúton állt, míg

ez utóbbi mögött a (...) a sávot foglalta el. Mindezt az Alkotmány utca 31. szám előtt észlelte, és erről fényképeket készített.

Röviddel ezután a (...)forgalmi rendszámú gépjárműtől a (...) azonosító számmal rendelkező rendőr lépett a panaszoshoz, és elmondása szerint az intézkedés formaságait mellőzve kérte a panaszos személyi igazolványát és lakcímkártyáját. Válaszul a panaszos hangot adott véleményének, amely szerint egy intézkedés nem így kezdődik, és átadta személyi igazolványát.

A (...) azonosító számmal rendelkező rendőr ezt követően az intézkedés okaként azt jelölte meg, hogy „nem jó helyen állt”, majd ismét a panaszos lakcímkártyáját kérte, amelyet a panaszos továbbra sem adott oda, és közölte, hogy az „az igazoltatáshoz nem kell”.

Ezt követően az intézkedő rendőr a panaszos személyazonosságát a rendőrség nyilvántartásában rádióan ellenőrizte, aminek kapcsán a panaszos azt sérelmezi, hogy ez mások által jól hallható módon történt, továbbá, hogy később egy másik rendőr, hasonló módon, újra elvégezte az adatellenőrzést. Eközben a panaszos a vele szemben álló, „rendőrnek látszó személytől” elkérte az azonosító számát, amire az illető azt a választ adta, hogy nincs azonosító száma. Erre a panaszos közölte ezzel a személlyel, hogy akkor ő nem rendőr.

A (...) azonosító számmal rendelkező rendőr közölte a panaszossal azt a szerinte valótlan tény, hogy szabálysértést követett el, amikor keresztülhaladt az Alkotmány utcán. A panaszos megkérdezte, hogy hol követte el a szabálysértést, mire a rendőr a panaszos elmondása szerint a zebra felé mutatott. A panaszos azt válaszolta, hogy ő a zebrán ment át az úton. A rendőr ezután közölte a panaszossal, hogy a rendőrautót fényképezte.

A beszélgetés során a panaszos észlelte, hogy három ember halad az Alkotmány utca közepén, és ezt jelezte a rendőrnek mondván, hogy intézkedjen, amire azt a választ kapta, hogy őt vonták intézkedés alá. A panaszos elmondása szerint a rendőr elismerte, hogy az említett három személy szabálysértést követett el, de ő nem intézkedett.

A panaszostól ezután az egyik intézkedő rendőr azt kérte, hogy vegye ki a zsebéből a kezét, mert lehet, hogy kés van nála. A panaszos válaszul mutatta, hogy nála nincs kés, és újra jelezte a rendőröknek, hogy távolabb keresztülhaladtak az utcán, de erre a felvetésre már nem kapott választ.

A (...) azonosító számmal rendelkező rendőr ezután a panaszos elmondása szerint a panaszost telefonjával lefényképezte és felszólította, hogy ne telefonáljon, mert akadályozza az intézkedést. A panaszos erre vonatkozó kérdésére pedig azt válaszolta, hogy azért tegye el a telefonját, mert intézkednek vele szemben.

A fentiek alapján a panaszos kéri, hogy a Testület haladéktalanul intézkedjen az adatairól kiállított igazoltató lap beszerzése érdekében, mivel a rendőri szervek előszeretettel hivatkoznak arra, hogy azokat 30 nap elteltével megsemmisítik.

Kéri továbbá a Testület közbenjárását az általa leírt esethez hasonló „tömegesen elkövetett jogellenes adatgyűjtés” megszüntetése, továbbá a vele szemben intézkedő rendőrök személyes és lakcímadatainak beszerzése érdekében, amelyekre feljelentés és pótmagánvád előterjesztéséhez van szüksége.

Megjegyzi végül, hogy a panaszolt rendőri eljárást emberi és alkotmányos jogai, különösen szabad mozgáshoz való joga, személyes adatok védelméhez fűződő joga durva megsértéseként élte meg.

II.

A Testület a panasz kivizsgálásához szükséges információk beszerzése érdekében megkereséssel fordult Budapest Rendőrfőkapitányához, aki válaszlevelében az alábbiakról tájékoztatta a Testületet.

2008. november 29-ére a Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége, valamint a közsféra csatlakozó szakszervezetei jelentettek be demonstrációt. Ezzel összefüggésben fokozott ellenőrzést nem rendelt el a főkapitány, ugyanakkor a BRFK Közlekedésrendészeti Főosztály Forgalmuszervezési és Megelőzési Osztály 181-1/4/1-272/2008. ált. számú közlekedésrendészeti intézkedésével 2008. november 28-án 20 órától november 29-én 20 óráig Budapest V., VI. és XIII. kerületeiben ideiglenes forgalomkorlátozást rendelt el.

A panaszolt intézkedést a főkapitány megállapítása szerint (...) r. őrm. foganatosította, és az intézkedésnél jelen volt (...) r. törm., (...) r. ftörm., (...) r. törm. és (...) r. ftörm. is.

A rendőrfőkapitány megállapítása szerint a panaszolt intézkedés szakszerű volt, tekintettel arra, hogy azt az eljáró rendőr az Rtv. és a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) követelményei szerint, napszaknak megfelelő köszönéssel, tisztelegéssel, valamint név, szolgálati hely és jelvénytűszáma közlésével kezdte.

Noha a panaszban ez a körülmény nem szerepel, a Testület kérdésére a főkapitány közli, hogy az intézkedő rendőr a panasztétel lehetőségével kapcsolatos tájékoztatást arra tekintettel mellőzte a panaszolt esetben, mert – ahogyan arra a jelentés is utalást tesz – a panaszos az elmúlt időszakban ezen lehetőséggel jelentős számban élt.

A főkapitány ezen túlmenően megjegyzi, hogy (...) r. törm. mobiltelefonjával szintén készített fényképet a panaszosról, amit válaszleveléhez szintén mellékelte.

Végül rögzíti, hogy az intézkedő rendőr az intézkedésről jelentést tett parancsnokának, aki a panaszos cselekményét nem ítélte szabálysértésnek, ezért szabálysértési feljelentés a panaszos ellen nem született.

(...) r. őrm. 2008. november 29-én készült és a válaszlevélhez csatolt jelentésében az alábbiakat adja elő.

A panaszolt napon 13 óra 55 perckor – miközben Budapesten, az Alkotmány és a Bajcsy-Zsilinszky út kereszteződésében zárási feladatokat látott el – arra lett figyelmes, hogy egy személy az Alkotmány utca úttestén átkelve „már tolakodó módon fényképezi az ott tartózkodó, zárásban részt vevő rendőri technikát és rendőri állományt”. Ekkor az őrmester megkérte közlekedési kollégáit, hogy váltsák le feladatában, mert intézkedést kíván kezdeményezni.

Ezt követően a rendőr a panaszost személyazonossága igazolására szólította fel, mivel álláspontja szerint egyértelművé vált, hogy a panaszos nem a Kossuth téren zajló demonstráció résztvevője, „hiszen attól távolabb más jellegű tevékenységet végez”. Az intézkedést a napszaknak megfelelő köszönéssel, tisztelgéssel, továbbá neve, szolgálati helye és jelvéyszáma közlése után kezdte meg. A panaszos a rendőri felszólításra átadta vezetői engedélyét, míg a rendőr kérése ellenére lakcímgazoló kártyát nem volt hajlandó átadni.

A rendőr megjegyzi, hogy az intézkedésről a panaszos digitális fényképezőgépe segítségével videofelvételt készített, illetve mobiltelefonját is használta, amivel a rendőrök kérése ellenére nem hagyott fel.

A jelentés megjegyzi, hogy (...) r. őrm. telefonjával fényképfelvételt készített a panaszosról.

A jelentés szerint az őrmester azt közölte a panaszossal, hogy szabálytalanul, a kijelölt gyalogátkelőhelyet nem használva haladt keresztül az úttesten, amely cselekményével szabálysértést követett el, ezért feljelentést tesz ellene. A szabálysértést a panaszos nem ismerte el.

Mindezeket követően a panaszos azt mondta, hogy az általa készített fényképeket és videofelvételt közzé fogja tenni az interneten. Válaszul az őrmester felhívta figyelmét, hogy ezen cselekményével a panaszos megsérti személyiségi jogait.

Az intézkedés végén az őrmester a panaszos kérésére ismét megadta nevét, jelvéyszámát, szolgálati helyét, amelyet a panaszos szintén videofelvételen rögzített.

A jelentés végül megjegyzi, hogy az őrmester felettese a panaszos cselekményét nem ítélte szabálysértésnek.

III.

A Testület a panasz vizsgálata során arra a megállapításra jutott, hogy a panaszolt intézkedést foganatosító rendőrök több tekintetben és összességében súlyos fokban megsértették a panaszos alapvető jogait.

1. Az igazoltatást a Testület álláspontja szerint az érintett rendőr jogalap hiányában foganatosította.

(...) r. őrm. jelentésében előadja, hogy feladatainak ellátása közben arra lett figyelmes, hogy a panaszos az Alkotmány utca úttestén átkelve „már tolakodó módon fényképezi az ott tartózkodó, zárásban részt vevő rendőri technikát és rendőri állományt”, ezért megkérte közlekedési kollégáit, hogy váltsák le feladatában, mert intézkedést kíván kezdeményezni. Az intézkedés oka tehát egyértelműen, a rendőri jelentés szerint is az volt, hogy a panaszos a helyszínen lévő állományról fényképfelvételeket készített.

A Testület gyakorlatában visszatérő ügytípusnak számítanak a rendőri intézkedések megörökítésével kapcsolatos panaszok. A Testület, az Alkotmánybíróság 54/2000 (XII. 18.) AB határozatával összhangban, korábbi döntéseiben – így pl. a 120/2008. (X. 21.) számú állásfoglalásban – kimondta: fokozott közérdek fűződik ahhoz, hogy az esetleges rendőri jogsértések dokumentálhatóak legyenek.

A Testület ebből a megfontolásból arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőri intézkedések dokumentálása önmagában semmilyen körülmények között nem törvénysértő, azt a rendőr nem tilthatja meg, és a fényképezés további intézkedésre sem ad alapot. Amennyiben a rendőr úgy ítéli meg, hogy a fényképezés személyiségi jogát sérti, akkor (magánemberként) természetesen igénybe veheti a személyiségi jogvédelem eszközeit, de ez nem lehet rendőri intézkedés jogalapja.

A panasszal érintett esetben a panaszos azért készített felvételeket a rendőrökről és a rendőrségi járművekről, mert úgy vélte, hogy a gépkocsik szabálytalanul parkolnak, célja tehát egy feltételezett jogsértés megörökítése volt. Igazoltatására ezen tevékenysége miatt került sor.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdése értelmében a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

A Testület megítélése szerint a rendőri jelentés ezen körülmények egyikének fennállását sem valószínűsíti, így az igazoltatás jogalapja hiányzott. Ráadásul az intézkedésre egyfajta, a fényképezés miatti retorzióként került sor márpedig a rendőri intézkedés nem irányulhat arra, hogy az állampolgárokat, amennyiben rendőri jogsértést vagy visszaélést tapasztalnak, annak dokumentálásától, bejelentésétől

elriassa, amint ezt a Testület 20/2008. (VI. 25.) számú állásfoglalásában már kifejtette.

Ezen állásfoglalásában a Testület hivatkozott arra az alkotmánybíróági határozatra, amely kimondta: „a jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket. [56/1991. (XI. 8.) AB határozat, ABH 1991, 454., 456.]

Az Alkotmánybíróság gyakorlatában alapelvként húzódik meg, hogy: az eljárási garanciák a működő jogállamtól elválaszthatatlanok. A jogbiztonság szempontjából – az Alkotmánybíróság olvasatában – az eljárási garanciák védelme kapcsán többről is szó van, mint pusztán az Alkotmány tételes rendelkezéseiben megfogalmazott szabályok betartásáról. Így, a jogállamiság ismérveihez tartozó valamennyi követelmény érvényesüléséről, függetlenül attól, hogy azt az Alkotmány fogalmazta meg, vagy más szabályokban szerepel.

Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság rámutat, hogy a jogállamiság és jogbiztonság elvéből fakadnak az eljárási garanciák. Ezek alapvető jelentőségűek az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatósága szempontjából. Csak a formalizált eljárás szabályainak követésével keletkezhet érvényes jogszabály, és csak az eljárási normák betartásával működik alkotmányosan a jogszolgáltatás. Maga a közhatalom sem korlátlan. Az alkotmányos alapjogok és alkotmányos védelmet élvező szabadságok miatt a közhatalom csak alkotmányos felhatalmazással és alkotmányos indokkal avatkozhat be az egyén jogaiba és szabadságába. [11/1992. (III. 5.) AB határozat, ABH 1992, 77., 85.]”

A Testület töretlen gyakorlata szerint ezért „az egyén tisztességes eljáráshoz való joga a fenti jogállamiság és jogbiztonság alkotmányos követelményéből levezetve azt feltételezi, hogy az egyes intézkedések által végrehajtott alapjog-korlátozás csak törvényes alap esetén, a jogszabályokban előírt eljárásrendben és garanciák mentén, egyúttal az arányosság követelményét szem előtt tartva történhet.”

Tekintve, hogy az igazoltatás beavatkozást jelent a személyes adatok védelméhez fűződő jogba, és tekintve, hogy a panaszos igazoltatására megfelelő jogalap nélkül, olyan megfontolásból került sor, amelyről a Testület már többször kimondta, hogy a jogállamiság követelményeivel ellentétes, a Testület megállapítja a panaszos személyes adatokhoz fűződő alapvető jogának és tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelmét.

2. Az igazoltatás okáról való tájékoztatással kapcsolatban a Testület a következőket szögezi le.

A rendőri jelentésből is kitűnően az intézkedő rendőr nem az igazoltatás valódi okát jelölte meg az intézkedés alapjaként, mivel az intézkedést saját elmondása szerint a

fényképezés miatt kezdte, de a panaszossal a jelentés tanúsága szerint is azt közölte, hogy amiatt intézkedik vele szemben, mert szabálytalanul kelt át az Alkotmány utca úttestén.

Mivel az Alkotmány utca a gépkocsiforgalom előtt el volt zárva éppen abból a célból, hogy a demonstráció résztvevői – az úttestet is igénybe véve – a Parlament épülete elé vonulhassanak, a szabálysértést a panaszos nyilvánvalóan nem követhette el (amint ezt az intézkedő rendőr felettese utóbb meg is állapította), de az igazoltatás okára vonatkozó, a valóságnak meg nem felelő tájékoztatás ettől függetlenül és nyilvánvalóan megvalósítja a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét az alábbiak szerint.

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése értelmében a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles az intézkedés tényét és célját szóban közölni.

Amint azt a Testület több korábbi állásfoglalásában kifejtette, ez garanciális jelentőségű rendelkezés, amelynek oka, hogy csak abban az esetben gyakorolható érdemben a rendőrség közhatalmi tevékenységének társadalmi monitorozását lehetővé tévő panasztételi jog, ha az intézkedéssel érintett személlyel az intézkedés okát olyan módon közlik, hogy megfelelően meg tudja ítélni a vele szemben foganatosított intézkedés jogszerűségét.

Amennyiben, ahogy a jelen esetben is, a rendőr nem az intézkedés valódi okát jelöli meg, ez a cél értelemszerűen nem valósulhat meg, ami sérti az érintettnek a fentiekben részletesen taglalt, tisztességes eljáráshoz való jogát.

3. Az intézkedés okának közlésével azonos a célja annak a szintén az Rtv. 20. § (2) bekezdésében foglalt ugyancsak garanciális rendelkezésnek, amelynek értelmében az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az Rtv. törvény szerinti panasz lehetőségéről.

Azt, hogy a tájékoztatás elmaradt, egyértelműen igazolja Budapest rendőrfőkapitányának válaszevele.

A Testület álláspontja szerint e jogsértést nem indokolja, hogy az intézkedéssel érintett személy korábban már számos esetben nyújtott be panaszt. A törvény sem ezen, sem más alapon nem ad mérlegelési lehetőséget az intézkedő rendőrnek, a panasztételi jogról minden esetben ki kell oktatni az intézkedés alá vont személyt.

Ennek elmaradása a konkrét esetben szintén a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogát csorbította.

4. Az intézkedés egyéb formáságainak tekintetében a Testület a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem látta megállapíthatónak a jogszabályok megsértését.

A panaszos elmondása szerint a rendőr tisztelgés, napszaknak megfelelő köszönés, továbbá név, rendfokozat, beosztás és az intézkedés okának közlése nélkül kérte iratait.

(...) r. őrm. jelentése szerint az intézkedést a napszaknak megfelelő köszönéssel, tisztelgéssel, továbbá neve, szolgálati helye és jelvéyszáma közlése után kezdte meg, illetve az intézkedés végén a panaszos kérésére ismét megadta nevét, jelvéyszámát, szolgálati helyét, amelyet a panaszos videofelvételen rögzített.

A Testület nem volt abban a helyzetben, hogy megalapozottan állást foglalhatott volna abban a kérdésben, hogy milyen közlések hangzottak el a rendőr részéről az intézkedés foganatosítását megelőzően, így alapjogsérelmet ebben az összefüggésben nem állapított meg.

5. A panaszosról készített fényképfelvétellel kapcsolatban a Testület a következőkre hívja fel a figyelmet.

Az Rtv. vonatkozó, 42. §-ában foglalt rendelkezések szerint „a Rendőrség a rendőri intézkedéssel, illetve az ellátott szolgálati feladattal összefüggésben az intézkedéssel érintett személyről, a környezetéről, illetőleg a rendőri intézkedés szempontjából lényeges körülményről, tárgyról képfelvételt, hangfelvételt, kép- és hangfelvételt (a továbbiakban: felvétel) készíthet”.

Jelen esetben, mivel a rendőri intézkedés jogszerűtlen volt, a felvétel készítésének, mint az előbbi intézkedést kísérő, ahhoz szorosan kapcsolódó, ugyanakkor az Rtv.-ben önállóan szabályozott intézkedésnek sem álltak fenn a jogszabályi feltételei.

A felvétel elkészítése ezért sértette a panaszos képmáshoz való jogát, mint az emberi méltóság jogából levezethető, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvényben önállóan nevesített személyhez fűződő jogot.

6. A panaszos előadása szerint az intézkedő rendőr személyi igazolványa mellett lakcímkártyája átadására kérte. A Testület ezzel kapcsolatban az alábbiakra hívja fel a figyelmet.

Az Rtv. 29. §-ának (2) bekezdése értelmében a személyazonosságot – a személyazonosító igazolványon túl – minden olyan hatósági igazolvány igazolja, amely tartalmazza a személyazonosításhoz szükséges adatokat, így az igazoltatott kizárólag ezen okmányok egyikének bemutatására kötelezhető.

Ezt a rendelkezést részben megismétli, részben pontosítja az állampolgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 29. § (4) bekezdése, amelynek alapján a személyazonosságot a személyazonosító igazolványon túl minden olyan hatósági igazolvány igazolja, amely tartalmazza az alábbi adatokat: név, születési hely, születési idő, állampolgárság, arckép, saját kezű aláírás (illetőleg

törvényes képviselő aláírása cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezett személy esetén), az igazolvány okmányazonosítója és érvényességi ideje. Ilyen hatósági igazolvány az új típusú, kártyaformátumú vezetői engedély, amelynek bemutatása esetében személyazonosítás céljából a polgár nem kötelezhető más okmány – így például a lakcímkártya – bemutatására.

A Testület álláspontja szerint arra tekintettel, hogy az intézkedő rendőr végül a lakcímkártya bemutatásától eltekintett, e vonatkozásban jogsértés nem következett be, ugyanakkor érdemes a közterületi állomány figyelmét felhívni a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekre.

7. A panaszos sérelmei között említi azt is, hogy adatait az intézkedő rendőr mások által hallható módon, rádióan lekérdezte.

A Szolgálati Szabályzat 38. §-ának (1) bekezdése tartalmazza az igazoltatást foganatosító rendőrök azon kötelezettségét, mely szerint „az intézkedés során minden esetben ellenőrizni kell az igazoltatott személy és a bemutatott okmány adatait a Schengeni Információs Rendszerben (SIS), a körözési információs rendszerben, illetőleg – szükség szerint – a személyi adat- és lakcím nyilvántartásban, vagy az okmány-nyilvántartásban”. Mivel a jelenlegi technikai feltételek szerint ezt a fajta ellenőrzést rádióan keresztül lehet elvégezni, amely során az adatok felolvasása nem mellőzhető, arra utaló adat pedig nincs, hogy a panaszoson és a jelenlévő rendőrökön kívül bárki más a helyszínen lett volna, a Testület e vonatkozásban nem állapított meg jogsértést.

IV.

A Testület a fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának több okból és többféle mulasztással megvalósuló csorbítása összességében kellően súlyossá teszi az alapjogsérelmet ahhoz, hogy a Testület az állásfoglalást a rendelkező részben foglaltak szerint, az Rtv. 93/A.§-ának (6) bekezdése alapján megküldje az országos Rendőrfőkapitánynak.

V.

A panaszos panaszában kérte az intézkedő rendőrök adatait és az intézkedésről kiállított RK lapot.

E kérések megítélésakor a Testületnek – ahogyan arra 4/2009. (I. 7.) sz. állásfoglalásában utalt – a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (a továbbiakban: Avtv.) és a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezéseire kell figyelemmel lennie.

Elsődlegesen azt kell megvizsgálni, hogy ezen adatok tekintetében a Testület adatkezelőnek minősül-e. Az Avtv. 2. §-ának 8. pontja értelmében adatkezelő az a jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, amely az adatok

kezelésének célját meghatározza, az adatkezelésre (beleértve a felhasznált eszközt) vonatkozó döntéseket meghozza és végrehajtja, vagy az általa megbízott adatfeldolgozóval végrehajthatja. A Testület, mint törvényben létrehozott, saját feladatokkal felruházott szervezet a rendőrség által rendelkezésére bocsátott adatok kezelésének célját, módját meghatározni jogosult, így az Avtv. értelmében adatkezelőnek minősül, tehát az adatok kiadására irányuló kéréseknek címzettje lehet.

A panaszos alapvetően kétféle adat kiadását kérte a Testülettől: saját személyes adatait (az RK lap tekintetében), valamint a rendőrök személyes adatait, amelyek közérdekből nyilvános adatnak minősülhetnek.

E két kategóriára eltérő szabályozás vonatkozik ugyan, tekintve azonban, hogy az RK lap beszerzése iránt a Testület nem intézkedett, mivel a panasz elbírálásához az RK lapra szüksége nem volt, ezen kérés vonatkozásában a Testület eleve nincs abban a helyzetben, hogy a panaszosnak az adatok kiadására vonatkozó kérelmével érdemben foglalkozzon.

Az eljáró rendőrök adataival kapcsolatban a következők rögzítése szükséges. Az Avtv. 19. §-ának (4) bekezdése szerint közérdekből nyilvános adat az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy (a továbbiakban együtt: szerv) feladatkörébe tartozó ügyekben feladat- és hatáskörében eljáró személy feladatkörével összefüggő személyes adata, továbbá egyéb, közfeladatot ellátó személy e feladatkörével összefüggő személyes adata. Ezen adatok megismerésére e törvénynek a közérdekű adatok megismerésére vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

Az intézkedő rendőrök vonatkozásában a feladatkörükkel összefüggő személyes adatnak – jelen eset vonatkozásában – azok az adatok minősülnek, amelyeknek megadását az Rtv. 20. §-a számukra kötelezővé teszi. Ezek a név és az azonosító szám, amelyeket jelen állásfoglalás tartalmaz.

Ezen adatok megismerhetőségének éppen az a célja, hogy a rendőri eljárással szemben előterjesztett panaszban vagy feljelentésben kellő konkrétsággal lehessen azonosítani az érintett rendőröket. Mivel ez a cél megfelelően érvényesül a név és az azonosító szám megadásával, nincs olyan ok, amely alátámaszthatóvá tenné a panaszos azon igényét, hogy az intézkedő rendőrök születési idejét, lakcímét és édesanyjuk nevét megismerje. Ilyen ok hiányában pedig jogszerűtlen lenne, ha a Testület a panaszosnak kiadná ezen adatokat (amelyek ráadásul nem is állnak a Testület rendelkezésére, mivel azok beszerzésére a panasz elbírálásához nem volt szükség).

Budapest, 2009. március 11.

Dr. Kaltenbach Jenő elnök,
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület